

Kaplumbağanın Hazine Sandığı

Çınar BİBER

Kaplumbağanın Hazine Sandığı

Çınar BİBER

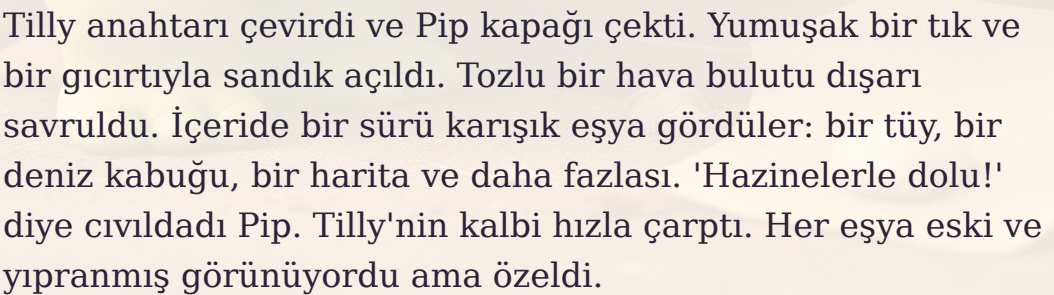
Tilly adlı kaplumbağa, bir söğüt ağacının altındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Lavanta rengi bir şal takar ve minicik yuvarlak gözlükler kullanırdı. Bir sabah, küçük altın bir anahtarla birlikte bir mektup geldi. Mektupta, büyükannesinin ona bir hazine sandığı bıraktığı yazıyordu. Tilly'nin kehribar rengi gözleri merakla kocaman açıldı. Çantasını hazırladı ve sandığı bulmak için yola çıktı.

Sandık, Büyükanne'nin eski bahçe kulübesinde duruyordu; örümcek ağları ve tozla kaplıydı. Tilly kapağı kaldırmayı denedi ama kapak sımsıkı sıkışmıştı. Var gücüyle itti ve çekti. Kapak bir türlü kıtıldamadı. 'Yardıma ihtiyacım var,' diye iç çekti. Tam o sırada, turuncu-kırmızı göğsü küçük bir gün batımı gibi parlayan bir kıvılgıdan pencere kenarına kondu.

'Merhaba!' diye cıvıladı kızılgerdan. 'Ben Pip. Endişeli görünüyorsun.' Tilly ona sandığı ve anahtarı anlattı. Pip başını yana eğdi. 'İki kafa bir kafadan iyidir,' dedi. 'Hadi birlikte deneyelim.' Tilly gülümsedi ve gözlükleri parıldadı. Pip sandığın üstüne atladı ve kilidi inceledi. 'Anahtar buraya uyuyor,' dedi.

Tilly'nin eline aldığı ilk şey parlak mavi bir tüydü. 'Bu bir alakarga tüyüne benziyor,' dedi. Pip başını salladı. 'Büyükanne yolculuklarında bir alakargayla tanışmış olmalı.' Tilly, Büyükanne'nin uzak ormanlarla ilgili hikâyelerini hatırladı. Tüy yumuşak ve pürüzsüzdü. 'O her zaman kuşları severdi,' diye fısıldadı Tilly. Tüyü nazikçe masaya koydu.

Sonra Tilly, altın kumla dolu minik bir cam şişe buldu. Küçük bir etikette 'Şarkı Söyleyen Çöl'den' yazıyordu. 'Şarkı Söyleyen Çöl!' diye haykırdı Pip. 'Onu duymuştum. Rüzgâr estiğinde kum mırıldanır.' Tilly, büyükannesinin sıcak kum tepelerinde yürüdüğünü hayal etti. 'Gittiği her yerden kum toplamış,' dedi Tilly. Pip'in koyu renkli gözleri parıldadı.

Sonra Pip ortasında delik olan küçük, pürüzsüz bir taş fark etti. 'Bir dilek taşı!' dedi. Tilly onu gözüne götürdü. 'Büyükannem bana bir zamanlar bir arkadaş dilediğini söylemişti,' dedi yumuşak bir sesle. 'Ve dikenli bir karpide bir arkadaş bulmuş.' Taş elinde sıcacıktı. Tilly onu dikkatlice tüyün ve kumun yanına koydu.

Sandığın dibinde katlanmış bir harita yatıyordu. Tilly onu açtı. Kıvrımlı patikalar, bir nehir ve büyük kırmızı bir X gösteriyordu. 'Bu bir hazine haritası!' diye cıvıladı Pip. Tilly pençesiyle çizgileri takip etti. 'Büyükannem maceraları severdi,' dedi. 'Bu haritayı uzun zaman önce takip etmiş olmalı.' Harita yaştan çıtırdıyordu ama yol açıktı.

Haritanın altında Tilly küçük bir deri kese buldu. İçinde üç parlak meşe palamudu vardı. 'Meşe palamutları mı?' dedi Pip şaşkınlıkla. Tilly güldü. 'Büyükannem bir zamanlar bir meşe ağacı dikmişti. Tek bir palamuttan büyüdüğünü söylemişti. Bunlar o ağaçtan olmalı.' Dallarının altındaki piknikleri hatırladı. Palamutlar geleceğin küçük vaatleri gibiydi.

Pip sandığa uçtu ve minik örgü bir atkı çıkardı. Maviydi, tıpkı Büyükanne'nin başörtüsü gibi. 'Bu benim küçüklüğümdeki atkımdı,' dedi Tilly, sesi yumuşacık. 'Büyükannem onu benim için örmüştü.' Atkıyı yanağına götürdü. Yün hâlâ yumuşacıktı. 'Onu bunca yıl saklamış.' Pip daha da yaklaştı ve eline sokuldu.

Tilly'nin gözleri mutlu yaşlarla doldu. 'Bunlar sadece eşya değil,' dedi. 'Bunlar anılar. Her biri Büyükanne'nin hayatından bir hikâye anlatıyor.' Pip başını salladı. 'Ve artık onlar senin hikâyelerin de.' Tüye, kuma, taşa, haritaya, palamutlara ve atkıya baktılar. 'Onu daha iyi tanıyormuşum gibi hissediyorum,' dedi Tilly.

Pip'in bir fikri vardı. 'Onları sandığa geri koyalım ama yeni bir şey ekleyelim.' Tilly küçük bir kâğıt parçası buldu ve 'Tilly ve Pip'in macerası' diye yazdı. Kâğıdı içine koydu. 'Artık sandık bizim anımızı da saklıyor,' dedi. Pip mutlulukla cıvıladı. 'Hazine büyümeye devam ediyor!' Tilly gülümsedi, kehribar rengi gözleri gözlüklerinin ardında parlıyordu.

O akşam Tilly ve Pip ateşin yanında oturdular. Tilly lavanta rengi şalını takmıştı ve Pip'e Büyükanne hakkında hikâyeler anlattı. 'Cesur ve iyi kalpliydi,' dedi Tilly. 'Ve her zaman başkalarına yardım ederdi.' Pip dinledi, parlak gözleri ona kilitlenmişti. 'Sen de tıpkı onun gibisin,' dedi. Tilly kızardı. 'Teşekkür ederim, Pip. Ve bana yardım ettiğin için teşekkürler.'

Ertesi sabah Tilly sandığı kulübeye geri koydu. Ama anahtarı boynunda tuttu. 'Böylece her zaman hatırlayabilirim,' dedi. Pip onun kabuğuna tünedi. 'Ben de yeni hazineler bulmana yardım edeceğim,' diye söz verdi. Güneş ışığına doğru yürüdüler. Bahçe eskisinden daha aydınlık görünüyordu. Tilly içten içe sıcacık hissetti.

O günden sonra Tilly ve Pip maceraları paylaştılar. Tüyler, taşlar ve yapraklar topladılar. Her biri Tilly'nin yaptığı yeni bir sandığa girdi. 'Aile anıları en iyi hazinedir,' dedi Tilly Pip'e. 'Arkadaşlar da öyle.' Pip onaylayarak cıvıladı. Söğüt ağacının altında birlikte oturup gün batımını izlediler. Tilly'nin kalbi dolup taşıyordu.

Ve böylece kaplumbağa ile kızılgerdan, en büyük hazinelerin altın ya da mücevher olmadığını öğrendiler. Onlar, paylaştığımız hikâyeler ve yol boyunca bize yardım eden arkadaşlardır. Tilly, büyükannesinin anahtarını gururla taktı; her anının saklanmaya değer bir hazine olduğunu biliyordu. Son.